

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200982
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115200982.4

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľky: A. F., bytom G. nad Y., M. II XXX/XX, proti odporcovi: E. F., bytom R. X. Y., ul. G. XX, zastúpený Mgr. Jurajom Berčom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, ul. Zimná 59, o návrhu na povolenie obnovy konania, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľka je **p o v i n n á** nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 126 eur, ktoré pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 19.01.2015 doručený návrh navrhovateľky, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21C/243/2009 a aby bolo nariadené nové znalecké dokazovanie o type a druhu astmatického ochorenia. Tento návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.09.2013 sp.zn. 5Co/149/2013 jej bola zamietnutá náhrada škody vo výške 5.349,80 eur. Počas konania na prvom stupni bolo vykonané dokazovanie znalcom z odboru psychiatrie MUDr. Z. F., pričom podal tendenčný a nepravdivý znalecký posudok. Sú tam uvedené nesprávne závery o návšteve psychiatrie už od detstva, čo sa nezakladá na pravde. V priebehu konania došlo k vážnej administratívnej chybe, keď neobdržala predvolanie na pojednávanie so správnym dátumom. Aj preto sa nemohol jej právny zástupca zúčastniť pojednávania. Ďalším pochybením bolo to, že jej právny zástupca jej nedoručil právoplatné rozhodnutie súdu, čím jej znemožnil robiť kroky na vyriešenie jej prípadu. Jej právny zástupca sa nezúčastnil pojednávania ani za seba neposlal náhradu. Dôvodom na obnovu konania je § 228 ods.1 písm.b/ OSP.

Odporcovi bol návrh doručený dňa 03.03.2016. Odporca sa k návrhu vyjadril písomne nevyjadril, pričom udelil plnú moc na jeho zastupovanie advokátovi.

Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili účastníci konania, zúčastnil sa ho právny zástupca odporcu. O odročenie pojednávania požiadala navrhovateľka v písomnom podaní zo dňa 03.05.2016. Vzhľadom k tomu, že žiadosť o odročenie pojednávania nespĺňala náležitosti riadnej žiadosti (okrem iného nebol ani dodatočne preukázaný uvádzaný dôvod na odročenie), súd pojednávanie neodročil a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľky v zmysle § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že navrhuje, aby súd návrh zamietol, pretože v pôvodnom konaní, ktoré navrhuje navrhovateľka obnoviť, bol znalecký posudok vypracovaný správne. V rámci znaleckého dokazovania znalec pri ustálení zdravotného stavu navrhovateľky vychádzal z kompletnej zdravotnej dokumentácie, preto neexistuje pochybnosť o správnosti znaleckého posudku. V pôvodnom konaní odporca vzniesol námietku premičania, ktorú súdy akceptovali ako dôvodnú. Dôvod

na obnovu konania neexistuje v zmysle podaného návrhu. Odporca si uplatňuje takisto právo na náhradu trov tohto konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21C/243/2009, a to návrhom na začatie konania, uznesením o ustanovení znalca, rozsudkom súdu prvého stupňa a rozsudkom odvolacieho súdu. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil pre rozhodnutie súdu podstatný skutkový stav, na ktorý následne aplikoval ustanovenia nižšie uvedených právnych predpisov.

Okresný súd Trenčín právoplatným rozsudkom č.k. 21C/243/2009-98 zo dňa 27.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.10.2013, rozhodol o návrhu navrhovateľky o náhradu škody z ublíženia na zdraví tak, že ho v časti sumy 5.349,80 zamietol a vo zvyšnej časti konanie zastavil (pre čiastočné späťvzatie návrhu). Zamietajúci rozsudok odôvodnil súd najmä tým, že navrhovateľka opierala svoj nárok z ochorenia, diagnostikovanú astmu bronchiale a pretrvávajúcu posttraumatickú stresovú poruchu. Podľa znaleckého posudku astma bronchiale nemá pôvod v zranení, ktoré navrhovateľke spôsobil odporca. Z toho dôvodu absentuje jeden z predpokladov úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, konkrétne príčinná súvislosť medzi udalosťou zo dňa 21.1.1991 a vznikom škody, teda uvedeným ochorením. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Ladislava F. vyplýva, že v príčinnej súvislosti so zraneniami, ktoré navrhovateľka utrpela dňa 21.1.1991, je iba posttraumatická stresová porucha, ktorá perzistuje v redukovanej podobe u navrhovateľky doposiaľ. K výraznému zhoršeniu zdravotného stavu od januára 2008 doposiaľ však podľa znalca u navrhovateľky nedošlo. V tejto súvislosti súd akceptoval námietku premlčania, vznesenú žalovaným v zmysle § 100 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, nakoľko toto ochorenie, o ktoré opierala navrhovateľka svoj nárok vzniklo v období rokov 1991-1992, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Je potrebné tiež poukázať na to, že odporca už bol súdnym rozhodnutím zaviazaný zaplatiť navrhovateľka náhradu škody na zdraví, pričom v tomto konaní sa posudzovali všetky ochorenia, ktoré vznikli u navrhovateľky, teda aj uvádzaná posttraumatická porucha.

Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/176/2013-147. V odôvodnení tohto rozsudku odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobu v časti o zaplatenie 5.349,80 eur zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Odvolací súd mal v danom prípade zo znaleckého posudku za preukázané, že navrhovateľka je od roku 1994 v starostlivosti psychiatra a v júni 2005 bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v Trenčíne, pričom jej bola diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha. Teda zdravotný stav žalobkyne bol preukázateľne ustálený najneskôr v júni 2005, preto si navrhovateľka uplatnila svoje nároky na náhradu škody na zdraví až po márnom uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Pokiaľ navrhovateľka trpí ďalšími psychickými ochoreniami, ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku, ako sú recidivujúca depresívna porucha, ktorej začiatok nie je možné presne stanoviť, ale podľa zdravotných záznamov pravdepodobne od roku 2000 a poruchou osobnosti v popredí s hysterickými a sebaneistými rysmi, ktorá sa u nej rozvíja od detstva, ale v zdravotnej dokumentácii je dokladovaná od roku 2002, odvolací súd konštatuje že tieto podľa záverov znaleckého posudku nie sú v príčinnej súvislosti so zraneniami, ktoré utrpela dňa 21.01.1991. Čo sa týka ochorenia, a to diagnostikovanú astmu bronchiale, o ktoré ochorenie navrhovateľka tiež opierala svoj nárok na náhradu škody, odvolací súd uvádza, že ani toto ochorenie nemá podľa znaleckého posudku pôvod v zranení, ktoré navrhovateľke spôsobil odporca. Z toho dôvodu absentuje jeden z predpokladov úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, konkrétne príčinná súvislosť medzi udalosťou zo dňa 21.1.1991 a vznikom škody, teda uvedenými ochoreniami.

Podľa § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 234 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. Ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Na zistený skutkový stav a na podaný návrh na obnovu konania, súd aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o návrhu navrhovateľky tak, že ho zamietol. K dôvodom tohto rozhodnutia uvádza nasledovné:

Obnoviť právoplatne skončené konanie je možné aj na základe rozhodnutia súdu o povolení obnovy konania. Takýmto rozhodnutím súdu je možné na základe zákona prelomiť princíp právnej istoty, ktorý je imanentnou súčasťou princípu právneho štátu. Zákonodarca pripustil možnosťou použitia mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorými sú dovolanie, mimoriadne dovolanie a obnova konania, narušiť takto konštituovaný, resp. deklarovaný právny stav. Rozhodnutiami vydanými po využití týchto mimoriadnych opravných prostriedkov je možné nanovo deklarovať, resp. konštituovať právny stav medzi účastníkmi konania. Je však potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti pre použitie mimoriadnych opravných prostriedkov platí, že sú prípustné iba vo výnimočných prípadoch. Európsky súd pre ľudské práva so sídlom v Štrasburgu a takisto aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rámci svojej rozhodovacej praxe už viackrát vyslovil nezlučiteľnosť mimoriadneho opravného prostriedku s princípom právnej istoty. V záujme zabezpečenia čo najmenšieho počtu zásahov do princípu právnej istoty, zákonodarca obmedzil právo na využitie mimoriadnych opravných prostriedkov len na určité prípady. Pri obnove konania má účastník právo navrhnúť povolenie obnovy konania len v prípadoch uvedených v § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku za splnenia podmienok uvedených v § 230 Občianskeho súdneho poriadku. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá k podaniu návrhu, osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k prejednaniu návrhu na obnovu konania.

Ako dôvod na povolenie obnovy konania navrhovateľka uvádza, že znalecký úkon znalca z odboru psychiatrie MUDr. Z. F. bol tendenčný a nepravdivý. Sú tam uvedené nesprávne závery o návšteve psychiatrie už od detstva, čo sa nezakladá na pravde. Takisto uviedla, že v priebehu konania došlo k vážnej administratívnej chybe, keď neobdržala predvolanie na pojednávanie so správnym dátumom. Aj preto sa nemohol jej právny zástupca zúčastniť pojednávania. Ďalším pochybením bolo to, že jej právny zástupca jej nedoručil právoplatné rozhodnutie súdu, čím jej znemožnil robiť kroky na vyriešenie jej prípadu. Jej právny zástupca sa nezúčastnil pojednávania ani za seba neposlal náhradu. Dôvodom na obnovu konania je podľa navrhovateľky § 228 ods.1 písm.b/ OSP.

V tejto súvislosti súd uvádza, že uvedené dôvody návrhu na obnovu konania nemôžu byť zákonnými dôvodmi na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods.1 písm.b/ Občianskeho súdneho poriadku a takisto ani podľa § 228 ods.1 písm.a/ Občianskeho súdneho poriadku. Uvádzané dôvody, resp. skutočnosti nemajú nič spoločné s dôvodmi obnovy konania podľa § 228 ods.1 písm.b/ Občianskeho súdneho poriadku. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, teda o dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku sa vzťahuje na prípady, v ktorých účastník konania tieto dôkazy voči súdu v pôvodnom konaní použil (dôkazy označil a navrhol ich vykonanie), nemohli byť ale súdom vykonané preto, lebo tomu bránila nejaká objektívna prekážka. V danom prípade táto skutočnosť, teda že tieto dôkazy nemohli byť objektívne vykonané, preukázaná nebola a navyše ani nebola tvrdená.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že pre sporové občianske súdne konanie platí tzv. zásada kontradiktórnosti konania a z nej vyplývajúca zásada povinnosti unesenia dôkazného bremena, ktorá zaťažuje toho účastníka konania, ktorý tvrdí určitú skutočnosť, pre ktorú neplatí pravidlo, že sa nemusí dokazovať. Jej podstatou je povinnosť účastníka preukázať svoje tvrdenie, na základe ktorého sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech toho účastníka konania, ktorého zaťažuje. Táto povinnosť unesenia dôkazného bremena je dôležitá pre zachovanie nestrannosti súdu, teda aby tento nerozhodoval iba na základe tvrdenia jedného účastníka proti opačnej procesnej strane, účastníkovi. Súd následne rozhodne podľa dôkazov, ktoré sú navrhované a je ich potrebné vykonať. Výsledkom riadneho vykonania takéhoto dokazovania je zistený skutkový stav, resp. zistená skutočnosť. Občiansky súdny poriadok zakotvuje účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu umožňujú participovať na zistení skutkového stavu, ovplyvňovať jeho výsledky a priebeh, a to predovšetkým právom označiť či predložiť dôkazný prostriedok, resp. dôkaz.

Navrhovateľkou uvádzané skutočnosti v návrhu na obnovu konania nie sú dôvodmi na povolenie obnovy konania. Súd konštatuje, že z väčšej časti návrhu na obnovu konania sa navrhovateľka zaoberá nesprávnosťou postupu a rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní, a takisto nesprávnosťou postupu jej právneho zástupcu. V tejto súvislosti súd uvádza, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy v pôvodnom konaní, tobôž pochybení právneho zastúpenia účastníka konania. Na nápravu nesprávností rozhodnutia slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V danom prípade navyše na základe odvolania navrhovateľky prebehlo aj odvolacie konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nadbytočné skúmanie ďalšej kumulatívnej podmienky pre povolenie obnovy konania, a to skúmanie toho, či návrh bol podaný v subjektívnej trojmesačnej lehote, ktorá začala plynúť od toho času, keď sa navrhovateľka dozvedela o dôvode obnovy, alebo od času, keď ho mohla uplatniť. Táto skutočnosť by vzhľadom k neexistencii dôvodu na povolenie obnovy konania neprivedila iné rozhodnutie súdu.

Z dôvodu, že navrhovateľka nepreukázala existenciu zákonného dôvodu na povolenie obnovy konania, súd jej návrh na obnovu konania zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný a uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť účelné trovy konania odporcu, ktoré pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia. Odporca vyčíslił svoje trovy konania v sume 504 eur, ktoré pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia, v písomnom podaní zo dňa 27.05.2016, ktoré bolo dané na poštovú prepravu dňa 27.05.2016. Teda vyčíslił si ich v zákonnej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

Odporcovi patrí náhrada trov konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia, a ktoré pozostávajú odmeny za dva uplatnené úkony právnej služby a to: príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 11.04.2016

a účasť na pojednávaní konanom dňa 26.05.2016. Za každý z týchto úkonov patrí právnomu zástupcovi odporcu podľa § 11 ods.1 písm.a/, § 13a ods.1 písm. a/, d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“, odmena vo výške 66 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa § 11 ods.1 písm.a/ vyhlášky, pretože v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné vyjadriť hodnotu tohto práva v peniazoch. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2016 bol vo výške 858 eur. Celková výška odmeny spolu s režijnými paušálmi tak predstavuje sumu 149,16 eur.

Právny zástupca odporcu má sídlo v Spišskej Novej Vsi. Preto mu patrí aj náhrada cestovných výdavkov v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní konanom dňa 26.05.2016. Tento použil na dopravu osobné motorové vozidlo zn. Ford Fusion s ev. č. R. s kombinovanou spotrebou 4,4 litra nafty na 100 km jazdy. Vzdialenosť medzi jeho sídlom a Trenčínom je približne 245 km. Priemerná cena 1 litra nafty podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 21. týždni 2016 (23.05.2016 - 29.05.2016) vo výške 1,061 eura. Základná náhrada za použitie vlastného osobného cestného motorového vozidla je stanovená podľa opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z.z. vo výške 0,183 eura za 1 km jazdy. Právnomu zástupcovi odporcu tak vznikli cestovné výdavky na cestu na uvedené pojednávanie v celkovej výške 112,55 eur (22,88 eur + 89,67 eur).

Právny zástupca odporcu si uplatnil aj právo na náhradu za stratu času podľa § 17 ods.1 vyhlášky vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu za úkony, ktoré vykonal v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, teda v prípade, že ich vykonal v Trenčíne a nie v Spišskej Novej Vsi. Ide o prípad právneho zastúpenia na pojednávaní. Cesta na jedno pojednávanie vrátane cesty späť trvala 12 začatých polhodín. Celkovú výšku náhrady za stratu času strávený cestou na pojednávanie súd určil v sume 171,60 eur (6 x 2 x 14,30 eur).

Právny zástupca odporcu je od 17.05.2012 platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhrady v sume 433,31 eur podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %, teda o sumu 86,66 eur. Celková suma odmeny spolu s náhradami a vyššie uvedeným zohľadnením dane z pridanej hodnoty je vo výške 519,97 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca si náhradu trov právneho zastúpenia uplatnil vo výške 504 eur, súd rešpektujúc zásadu iudex ne eat ultra petita partium - sudca nech nejde nad návrhy strán, vyjadrenú v ustanovení § 153 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, priznal odporcovi odmenu ním uplatnenú.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadal aj na § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorého použitie je výnimočné, a zistil, že jeho použitie je čiastočne dôvodné. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že odporca v minulosti ublížil navrhovateľke na jej zdraví, že navrhovateľka je osobou v hmotnej núdzi a zároveň poberateľkou invalidného dôchodku, a takisto to, že má zhoršený zdravotný stav. Súd však zároveň prihliadol aj na to, že navrhovateľka podala proti odporcovi zjavne nedôvodný návrh, proti ktorému sa odporca dôvodne bránil. Preto nemožno odporcovi nepriznať náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa názoru súdu čiastočné nepriznanie trov konania odporcu vo výške 75 % reflektuje uvádzané okolnosti, ktoré bral súd do úvahy. Preto súd priznal odporcovi náhradu trov konania v sume 126 eur (25 % z 504 eur).

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľka povinná nahradiť odporcovi trovy konania zo zákona na účet jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde. Odvolanie musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť vlastnoručne podpísané a datované. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.